

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK.

HÁZHOZ KÜLDVE:

Egész évre 5 frt - kr.
Félévre . . . 2 frt 50 kr.
Hivatalok, községek, köz-
ségségi jegyzők és tanítók
résztve egész évre 3 frt.

Az előfizetők
postautalványokkal
eszközle dök.

Egyes számok 10 kr-ával
kaphatók a kiadóhiva-
talban.

GÖMÖR

TÁRSADÁLMI, SZÉPIRODALMI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

HIRDETÉSEK.

Háromhasábos pent-ster
egyszeri közléseért 1 kr.
kételésért 6 kr., totu-
szóriért 5 kr. főtéri!
Bélföldi minden egyes
bekezdésért 30 kr.

A NYILTÉRBE:

minden 8-hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetőirodák, előfizetők
vagy gyakori hirdetőik
teemes díjkezdményen-
ren részesülnek

A kéziratok a szerkesztőséghez (Kossuth-utca
sz.1) küldendők - Kéziratok vissza nem adatnak.
Felelős szerkesztő: SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,

— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetők, reklamációk,
a kiadóhivaalba (Kossuth-utca 7. sz.) inézendők.
L. tulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Mű-estélyek.

El kell ismernünk, hogy a nagy városok emeletes palotáinak lakói az őket körülzsi-
bongó zajból, a mulatságok, élvezetek, szel-
lemet-testet kifárasztó, mert naponta ismét-
lődő zűrzavarából bizony nagyon sokszor irig-
ykedve gondolnak a mi nyugalmas egyszerű-
ségünkre.

Boldogoknak mondanak minket, mikor
az élvezetek karjaiból kifáradva elaléltnak akar-
nak dűlni a kerevetre, hogy kissé pihentes-
sék izzó vértük forró agyuk örök torrongásban
levő szervezetét, s pihenniük nem lehet, mert
az holnapi, vagy talán már a mai nap is új
követelményekkel lép elé.

Színházak, versenyfutások, felolvasó
estélyek, hangversenyek, kiállítások, a nap
után megújuló ünnepélyek mind követelik
jogukat, s a paloták lakóinak mulatni, él-
vezni kell, bármennyire huzódnak is tőlük.

És ez csakugyan így van.

De van a képnek másik oldala is. A
másik oldalon a mi rendesen egyszerű, zaj-
talan életünk van lefestve.

Ezt a nyugalmas életet ugyan az idej
rövid farsang alaposan megzavarta, társas
életünk élénk, a szórakozások alkalmi, bál,
concert estély gyorsan váltakozva követik egy-
más, még alig ocsudtunk fel az egyik má-
morából, már örömeivel csábít a másik.

S ha a csábítást a lehető legszerencsé-
selibnek tartjuk, hogy ez munkáját eddig a
legsikeresebben végzi, midőn minden mulat-
ság nagy arányokban mutatja be a társas
életet, s annak elemeit kellemes, fesztelen
harmonióban egyesíti, sajnálatlaltal jegyezzük
meg azt, hogy a társasélet ezen élénk lük-

tetése csak a farsang idényére szorítkozik,
és azután rendszerint i mért visszaesünk a
csendes egyhangu-ágha, melybe többé a társas-
élet nyilvánulásai bele nem játszanak, kivált
pedig finomabb szellemi élvezetekhez nem jut-
hatunk.

És vajon lehetne-e ezen valamiképp se-
gíteni? Volna-e mód, mely azon szellemi él-
vezeteket, melyeket oly fájón nélkülözünk,
otthonossá tenné minálunk is?

Mi azt hisszük, hogy van. A szerdai
műestély igen frappans felelet feltett kérdé-
sünkre.

Műpártoló egyesületet kellene teremte-
nünk. Felolvasó, műestélyeket kellene rendez-
nünk, azokat állandóvá tennünk, s akkor nem
kellene sokszor ölbe tett kézzel valóságos
életunottsággal eltölteni az időt, mert volna
eszköz, mely alvó vértünket felvillanyozná,
szellemünket felfrissítené.

Természetes, hogy mi nem oly farsangi
keretben gondoljuk azt, mint a mult szerdai
is volt, mert bizony ily nagyobb kiadásokkal
járó élvezetekre nagyon hamar „vető“-t ki-
áltana anyagi helyzetünk, nem ily keretben
hanem egyszerűen mellőzve minden költséges
kiadást, úgy képzelnők annak lehetőségét,
hogy csekély pár krajczáryni belépti-díjak mel-
lett családias otthonosságban rendeztetnénk
a műestélyek a szombat esti, vagy vasárnap
esteli órákban, s e mellett a folyton vállalko-
zók felolvasásai, szavaltai, dalai s zene-
játékaiból valóságos szellemi kincseket, s fi-
nomet műélvezetet szereznenek maguknak.

Az bizonyos, hogy előbb magát a mű-
pártolók körét kellene megalakítanunk, oly
embereket keresnünk, kiknek gyakorlati ismereteik,
ügybuzgalmuk, s e mellett eléggé

megtisztult érzékük legyen arra, hogy ily
nagy kulturális faktornak vezetői lehessenek.

Mi hisszük, hogy ily egyének keresése
végett városunkban nem kellene Diogenes
lámpáját meggyújtanunk, mert neveikről ne-
vezetnők meg azon egyéneket, kik akár a
multban, akár a jelenben az ily dolgokra való
képességüket fényesen igazolták.

Mi e tárgyat eléggé fontosnak tartjuk
arra, hogy komoly megfontolás alá bocsássuk
s így megvalósulását minél hamarabb üdvö-
zölhesstük.

A díjnoksegélyző-egyesület hangversenye

Az ifju és életképes egyesület által rendezett hangverseny f. hó 1-én a „Három Rózsa“
nagytermében óriási sikerrel folyt le. A nagy-
közönség valósággal tüntetett a díjnoksegélyző-
egyesület iránti rokonszenvével, és a sokat ígérő
program iránti érdeklődésével.

A „Három Rózsa“ nagyterme annyira zsufol-
lásig volt telve, hogy ember-ember hátán szor-
rongott, sőt az előcsarnok s mellékhelyiségek is
töme voltak hallgatósággal. Még nem volt hang-
verseny s tán egyhamar nem is igen lesz, mely
ily óriási közönséget mondhatott halgatóságának.
Ott lattuk egész Rimaszombatot, a társadalom
minden elemét, s még azok is tüntetőleg jöttek
el, kiket eddig hasonló ünnepélyeken nem igen
láttunk jelen. Örömdetes tényül emelkedett ki
a momentum, hogy a társadalom minden rétege
érdeklődéssel viseltetik humanus intézmények s
a műélvezet iránt.

A teremben még megmozdulni sem lehetett.
Fényes világítás, izléses díszítés tették a
termet még érdekesebbé.

Este 8 órakor megjelent a dalárda a podiu-
mon, s néhány percczel később a „Veteránok“
legpraeicebb, legkellemesebb előadását élvez-
hettük. Élénk tapsolással s éljenzéssel fejezte ki

A világlí.

— A „Gömör“ eredeti tárcaja. —

(A „Díjnoksegélyző egyesület“ hangversenyén
felolvasva a szerző Szeless Ödön.)

Kedves hölgyeim! ne higgyék, hogy ma-
gamról adok photographiát. A photographus min-
denkit le tud photographálni, csak ön ma-
gát nem. Aztán, ha életem is a nagy világban,
biztosítom önöket, hogy nyárspolgáriás erényeim
napról-napra szaporodnak, sőt úgy látom, hogy
ma-holnap nem világlí, de tisztességes házi állat
lesz belőlem is.

Önök tán azt mondják, hogy a kinek háza
ég, az kiabál legjobban. Nem! mentsenek fel e
gyanu alól! hisz elég, hogy kis világban élek,
kisebben mint önök hiszik, mert e világ köz-
pontja: a szív.

S ha e kis világból mégis kilépek s átlen-
gek egy francziás lejtéssel a nagy világ szin-
terére, s magamnak onnan veszek alakot, bizonyára
azért teszem, mert tudom, — ha nem is önök
közt hölgyeim — de hölgyek közt általában sokan
vannak, kik boldog kis világukba engedték be-
lopódnani azt a nagy világot s vele a világlí,
kit egy világ, vagy tán félvilág, francziásan
mondva demimonde tart fogva s ezzel a nagy-
világgal osztják meg aztán szívöket.

Es a kik megosztják, azok azt a vilá-
glí s annak legsikerültebb alakját: a világlí
tán nem is ismerik.

Nem ismerik kedves hölgyeim? Oh azonnal
bemutatom!

Mondjuk a neve Balambéry Viczibáld! Az
egyetemet elvégezte — az egyetemen szom-
szédos Justitia kávéházban. Itt találkozott elő-
ször a már felszinen grassáló arslánokkal, tigr-
risekkel és baglyokkal. Itt hallotta meg először,
hogy ő tulajdonképp egy nagyon ostoba, közön-
séges ficzko, ki holmi középkori szerelemmel az
ő egyetlen Thildáját szereti.

Hisz szép szép! Thilda szép név, de sok-
kal érdekesebb, ha a nevet többen is viselik és
egy kedves Thilda helyett egy egész rakás Thil-
dát szerethet.

Mennyi practikus dolog van ebben! Például
ha az egyik Thilda meghal, nem kell elkövetni
öngyilkosságot, mert vigasztalni fog a másik, ha
elhagy a barna, szeretheted a szökét s ha elha-
gyod a kék szeműt, megtalálod a barnát s így
tovább e révén a gyönyör pohár ezer változatait.
Viczibáld barátunknak ezek a theoriák ne-
hezen mennek a fejébe.

Thilda szelleme felbredett benne s tiltakozik
tisztá lelkeinek egész határmával s Viczi-
báld barátunkat költői ihlettel inspirálja.

El is mondja, hogy mégis csak az ő egyet-
len Thildájával lesz boldog, ha a házasság má-
morosan boldogító öblébe fog behajózni s sze-
relmük kettős világa egy földntuli harmóniá-
ban egyesül. Bizonyítja is barátainak, hogy nem
csak Thilda csókja lesz édes, hanem az a kom-
pótos kappan pecsenye is nagyszerű lesz, melyet
ő fog találni s melyet együtt fognak ölbe
ülve egy tányéron megenni.

És milyen kedves lesz az, ha majd Thilda
egy bodros aranyos fűrtű kis babát fog ringatni

az ölében s a szép kis mamuskával együtt fog-
ják dudolni a bölcsödalt: „Aludjál édes gyer-
mekünk!“

— No támadt Viczibáld barátunk ezen elő-
adására olyan homeri kacaj, hogy reszkettek
bele a Justitia kávéház ablakai.

Oh! édes naiv Viczibáld! Te világlínek
készülsz?! Te a világ boldogság gyönyörét él-
vezni akarsz?! Oh nem ismered te a szerelem
örömeinek titkos rugóit?! Nem tudod, hogy a
mit beszélsz szürke ködfátyol, hiru ábránd, mely-
nél egy lopott csók gyűszűnyi méze többet ér,
mint egy akó a te ábrándos italodból. Vagy nem
ismered te a világlí házassági kateját?!

Jer-jer balga fiu, lapozd velem ezt a co-
dexet.

Rövid mondhatom, de csalhatatlan! Betűit
rózsaszín papírra írta meg a világ Donjuanok
szelleme s teremtett a néhány sorból egy egész
világlí, melyből csiklandós verset a költő, csá-
bos beszélykét Boccaccio, tragoediát s comediát
s szimfóniát már oly sokszor merített.

Az első paragrafus: nem házasodni, mig
mások házasodnak.

2. §. Ha már épen a romlásba rohansz,
addig ne tedd, mig ifju vagy!

3. §. Ne tedd, mert a házasság javító inté-
zet, s oda legfeljebb pihenni jusson el az ember.

4. §. Tudj jól löni és vivni, hogy ha fele-
séged a nyugalmas életet megunja s vigasztaló-
lót keres, őt rövid uton elriaszd.

5. §. Min lezt megelőzi a telekkönyvek ala-
pos tanulmányozása.

Viczibáld barátunk pedig e bámulat erre
philosophiára, nem beszélt többet Thildáról, meg-

a közönség rokonszenvét és lelkesedését Wagensommer karmester ügyes vezetése alatt működő dalárda iránt. Az összhang pompás is volt, Eperjessy József és Varga András tenorja, Percz Samu baritonja, Székely Gyula és Veres Samu hatalmas bassusa kicsillogott a kintinő akkordokból is.

Utána Mihályi Lajos, az egyesület jegyzője szavalta el alkalmi prológját. Ódai lendület, s lelkesület uralják az ódát, melyet Mihályi ur kitünően szaval. A közönség élénk tapsal jutalmazta.

Utána Schubert „Die Klage der Nachtigal“ című ábrándját játszotta Soós Irén kisasszony.

A futamok művészi lágy előadása, a dalamos részek érzéletes interpretációja, kitünő technika jellemezték játékát. A közönség erősen tapsolt s ujjazott, mire pár magyar dallal kedveskedett.

A negyedik szám lapunk szerkesztőjének, Szeless Ödönnek felolvasása volt a „Világfiról“.

A felolvasót a szeretetre méltó közönség éljenzéssel fogadta s a felolvasót élénk tapsal tüntette ki. A felolvasott rajzot mai tárczarovatunkban egész terjedelmében közöljük.

Utána Rábely Katicza kisasszony énekelt magyar népdal-egyveleget. A közönség mint kedves ismerősét már a belépésnél tapsal fogadta. S midőn behelzítő csicsergő kedves hangjával az első dalt elénekelt, a közönség lelkesedetten tapasztalhatta, hogy hangja az utolsó nyilvános szereplés óta sokat fejlődött, erősödött, s előadása biztonságban nyert. A terem valószínűleg reszkett a tapsoktól, oly hatást idézett elő. Wagensommer János pedig nagyon ügyesen kísérte a zongorán.

Érdekes piece következett most. Magyar népdal-egyveleg, játszotta zongorán cigánykísérettel Glosz Aranka kisasszony.

Ha a pontját a hangversenynek érdekesnek mondjuk, tesszük mindenesetre, mert magyar dalokat magyarosan játszani zongorán magában véve egy neme a művészetnek. Hisz tudva van, hogy a zongora éppen nem kedvező hangszer a magyar dalnak. S ha valaki most a zongorának reánk nézve a hiányát úgy győzi le, mint Glosz Aranka kisasszony, hogy játéka a cigány zenekíséretnek mintegy lelkét képezte s szinte elfeledtük, hogy zongorát hallunk s csak a kellemes magyaros izű akkordok hatalma alá jutottunk, akkor a játéka nyomába jövő tapsvihár teljesen érthető. Ő is kénytelen volt újra és újra játszani.

De végül esztanik az ostor! Jött a sikerült program befejezése. Egy cédrus-karcsu, aranyos-szőke könnyed alak, Desseffy Gizella kisasszony lép a pódiumra.

Kezében egy kis piposka, népiesen furulya, salon nyelven tülköl, szerény kis szerzemény, pásthorok kedvelt romantikus hangszere, melyből azonban a művészi erő csak olyan bővülő hangokat tud kicsalni, mint a legtökéletesebb hangszereből.

S hogy Desseffy Gizella kisasszony ezt tudja, sejteti ezt már egyszerű fellépése is, mert

még mielőtt egy hangot is kifújna, lelkes éljenzés s elragadtatásra valló tapsolás fogadja.

A „varázs fuvola“ már előre megteszi hatását. Hát hogyha még ajkához emeli azt a kis szerszámot s kicsalja belőle a legszivhez szólóbb dalokat, hogy ellágyít, elringat, majd felvillanyoz, felfrissít s átvive az érzések hosszú skáláján, azokat nem csak dalában, de egész alakján is kifejezésre juttatja, akkor érthető az a tombolás, felfrögtetés taps, levegőt reszkettető éljenzés, mely játéka nyomába jár.

És négyszer játszódik végig a jelenet. A siker itt is, ott is teljes volt.

A működő hölgyeknek a rendezőség gyönyörű kaméliás csokrokkal kedveskedett s róttá le hálaikat.

A hangverseny után a közönség a kaszinóba vonult, majd ismét vissza a nagyterembe, hogy a hajnali órákig táncznak szentelje a kedélyét.

Maga a táncmulatság is nagyszerűen sikerült s Lukács Géza elnök maga járt elől a jó példával a táncban. A példa fogott. Az első négyest 70 pár táncolta négy kolonban.

A mindenképp sikerült hangversenyért elismerés illeti Lukács Géza tb. főjegyző urat, ki a hangverseny eszméjének megpendítője s az egész rendezésnek figyelmes, ügyes és tapintatos vezetője volt, de elismerés illeti az egyesület ügybuzgó, fáradhatatlan jegyzőjét, Mihályi Lajost is, ki mindig ott volt, hol ott lenni és tenni kellett. Elismerés illeti végül Rónay Gyulát, Vajda Istvánt, Szomor Dezsőt és a rendezőség minden tagját.

Természetes, hogy képzelnünk se lehet, hogy az az óriási tömeg, mely a hangversenyen jelen volt, ott maradhasson az utána következő táncmulatságon is. Egy nagy része elment, de maradtak ekkor is annyian, hogy egy oly terjedelmes névsort adhassunk, melyet eddigelé még egyetlen mulatságról sem Ott voltak: Szeredinszky Sándorné, Ledniczky Péterné, Glosz Arthurné, Mohár Józsefné, Ragályi Gézáné, Diószeghy Zsigmondné, Lukács Gézáné, Szontagh Károlyné, Ruthényi Béláné, Szakall Vinczéné, Török Jánosné, Lengyel Györgyné, Kishonthy Józsefné, Beliczky Viktorné, dr. Löcherer Tamásné, Medveczky Sándorné, Guha Viktorné, Madarász Pálné, dr. Zehery Istvánné, Szentmiklóssy Gyuláné, Osvald Frigyesné, Kovács Zsigmondné, Hollóssy Józsefné, Rábely Miklósné, özv. Czíkora Jánosné, Tóth Istvánné, Vig Józsefné, Császár Andorné, Soós Józsefné, Konyha Kálmánné, Németh Lászlóné, Zatureczky Sómáné, özv. Percz Józsefné, Katona Istvánné, Tóth Józsefné, Vavro Jánosné, Forster Imréné, Reisz Józsefné, Cseh Istvánné, Csillag Mórné, dr. Czimer Miksáné, Lövkövcis Ljóbótné, Steiner Salamonné, Braun Zsigmondné, Abonyi Jánosné, Rónay Gyuláné, Beregszászy Béláné, Erdélyi Jánosné, Gees Istvánné, Kohn Adolfné, Trubint Lukácsné, Folyami Kálmánné, Richterné, özv. dr. Szabó Mihályné, Soós Ferenczné, Polnis Jánosné, özv. Alexay Istvánné, Wagensommer Jánosné, Törköly Józsefné, Soós Gyuláné, Lovniczky Józsefné, Mihályi Lajosné, Káposztás Józsefné, Szőlóssy Józsefné, Sulhoff Pálné, Institorisz Endréné, Sütő

Istvánné, Blau Vilmosné, Schönk Odónné, Weinfeld Adolfné, Knöpfler Viktorné, Merka Mihályné, Majorossy Rudolfné, Pongrász Pálné, Kerekes Dezsóné, Törköly Józsefné, Soós Gyuláné, Madarász Pálné, id. Gaskó Jánosné, Sziggyártó Istvánné, Gaskó Jánosné, Jakabfalvi Béláné, Eszényi Istvánné úrnök, Glosz Vilma, Glosz Aranka, Soós Irén, Soós Margit, Soós Jolán, Gaskó Rózsa, Tótk Rózsa, Szőlóssy Rózsa, Rábely Katicza, Desseffy Gizella, Tóthy Boriska, Zatureczky Irma, Marton Anna, Forster Zsófia, Sütő Ilona, Baksay Gizi, Papszász Irén, Rásky Anna, Komjáthy Gizi, Geese Teréz, Kathona Anna, Majorossy Erzsike, Sziggyártó Mariska, Hollóssy Mariska, Hollóssy Anna, Sütő Mariska, Németh Ilonka, Németh Etelka, Lengyel Anna, Káposztás Juliska, Pollák Irén, Majorossy Juliska, Alexay Juliska, Planka Mariska, Czíkora Margit, Steiner Berta, Weinfeld Irén, Horváth Sára, Madarász Anna, Balok Erzi, Törköly Margit, Soós Erzsike, Mihalik Milka, Szentmiklóssy Gusztika, Guha Berta, Jakabfalvi Gizella, Madarász Anna, Kovács Anna kisasszonyok.

Murányvölgyi vasut.

(Eredeti távirati tudósítás nyomán)

Megalakult a murányvölgyi helyiérdeklő vasut részvénytársasága; megalakult a tegnapi alakuló közgyűlésen Budapesten Getto, Mandel, Hoffmann és Quittner urak irodájában.

Azon szerencsés helyzetben vagyunk, hogy az összes lapoknál előbb hozhatjuk a hírt a társaság megalakulásáról s közölhetjük egyszerűen az összes igazgatósági tagok névsorát is.

Igazgatósági elnökké Kubinyi Géza, alnökké Ma del Pál, igazgatósági tagokká Hámos László, Bornemisza László, Stefancsik Károly, Mihalik Dezső, Heinzlmann Alfréd, Hajcsi György, Hoffmann Sándor, Mandel Gyula, Quittner Vilmos, Szontagh József, Okolicsányi Zoltán, Gerenday László és a miniszter kiküldöttje; a felügyelő választmány elnöké Podhraczy András, alnökké Bazilidesz Gusztáv, választmányi tagokká pedig Juszt János, Sthymel Gyula, Faragó Armin lettek megválasztva.

Örömmel üdvözljük a részvénytársaság megalakulását s bizton hisszük, hogy a murányvölgyi vasut gőzöse rövid idő múlva robbogni fog azon a vidéken, hol hajdan Weselényi és Széchy Mária hadai csatáztak, mert Kubinyi Géza országgyűlési képviselővel élén oly egyének lettek az ügy élére választva, kiknek nevei föltétlen bizalmat és hitelt parancsolnak.

Ebéd az alispánnál.

A jelmez-estélyel még nem ért véget az az ünnepély számba menő mulatság, mely a rimaszombati jótékony nőegyesületet és elnöknőjét, Bornemisza László alispánnét vallja szerzőjének.

Másnap — vasárnap alispánné ő nagysága egy nagy és diszes társaságot hívott meg házához ebédre.

Nincs terünk arra, hogy a fényes ebédről hosszabb tudósítást adjunk. Csak annyit jegyzünk meg, hogy az a legbensőbb, legcsaládiasabb jellegű volt. Tudósításunkban csak a jelenlevők névsorainak regisztrálására szorítokozunk. Itt voltak: Hámos László főispán és neje, Marton János és neje, Draskóczy László, Szentmiklóssy István nejevel, Máriássy Gyula, gróf Almássy Arthur és neje, Ragályi István, Szabó Nándor, Máriássy Barna és neje, Nagy Elemér, Izsépi Ilda, Szentiványi Géza, Bornemisza Elemér és Dezső, Bihary Lujza, Bihary Ida, Török Gyula, Guldenfingen Márta, Ragályi Géza és neje Szentiványi Gézáné, Biharyné, Szeless Odón. A mindvégig kedélyes fesztelenséggel eltöltött ebédén Szeless Odón emelt poharat Bornemisza Lászlóné, a szives háziasszonyra éltette benne a jótékonyaság angyalát, a jótékony nőegyesület elnöknőjét.

Tea-estély.

A vasárnap este ismét összehozta azokat, kikét a jelmezestély utáni reggel szétválasztott. — A mulatni vágyók serege esti nyolcz órakor ismét megtöltötte a „Három-Rózsa“ disztermét s tartott a mulatság szakadatlan jó kedvel egészen a hajnali órákig.

Fáradtságot nem érzett senki, hanem en-

kapta barátaitól az első inspirációt a világfisághoz.

Egy év a kártya-asztal, a billiard s pezsgős palaczkok mellett, Thilda emléke végleg elmosódik, szétröccsen az agyában, szívében, mint az első vércsepp, melyet az első párbajban hullatott el.

Egy év múlva Viczibald barátunk már a kifogástalanul beretvált, friszirozott, toilletírozott, parfümírozott, neki rugaszokott Don Juan, kinek czilindere tetejétől a lakcipő hegyéig minden fess, chikkes, psüttös, kire nem mosolyognak le kegygyel a szépség grátiával, de ő mosolyog le rájuk grátiával, ki, ha a Váci-utczán végig lejt nagy könnyedén, soha meg nem fordul, hogy egy hölgy után ő vissza nézzen, oh, hiszen a hölgyek néznek vissza ő utána, kinek szeme vág, mint a sasé, sugárzik, mint a nap, öntelt arca pedig szó nélkül hirdeti a nagy szót, a világ minden szép nője nekem született.

Ott is van mindenütt, hol hölgyek is vannak, a salonban, a bálteremben, mindenütt, szerelemre vágyik s szerelmet igér.

És ah mennyi nonschalanceal ül páholyában. A szinpadra kokettiroz, a páholybeli szomszédjának udvarol, a szemközti grófnőre mosolyog, egy földszinti hölgyet nefelejtés csokorral dobál meg, a hordár pedig ebben a pillanatban p be a páholyba, hogy átadjon egy rózsaszínű levelet — a karzatról.

Viczibald barátunk pedig mindezekre titokzatosan mosolyog és hazakiséri — a primadonnát, ki megint az egész uton azzal kinozza, hogy az utóbbi időben nagyon favorisálja a — balletet, különösen a kis Mimi táncosnét.

Az utolsó futtatáson is hallotta, a mint fel-

kiáltott, látva a Princes Mari biztos győzedelmét: Mimi nagyság 1000 frtot egy csók ellen! Mimi a csókot elveszítette. Mire Arthur gróf közbelépett, Viczibaldot provocálta, Viczibald pedig megrövidítette a gróf fülét. Barátai pedig az egyszer teljesen igazat adtak Viczibaldnak, mert hosszú fülek kellene ahhoz, hogy Mimiért valaki megverekedjék.

A párbaj hírt a lapok is hozták, bár elhallgatták kiért folyt a vér. A győző Viczibald pedig hős tetteivel meghódította a szép Magdát egy bankár leányát, — s Viczibald saját házassági katekismusa 3 §-a alapján bevezett a házasság reménytelen révébe.

Ezt a paragrafust Fedora így magyarázta meg a szinpadról, hogy uraim önöknek a házasság rokkantak háza, nekünk a hadjárat kezdete. És ezt a paragrafust nem sokára fogatnathá vette a szép Magda.

Viczibald borzasztó fejfájásról kezdett panaszkodni, hogyné, hisz ez a jele, hogy szarvak nőni kezdenek, s egy óriási keserű valóságáról győződött meg, hogy a jó zsványból nem lesz mindig jó pandur.

Is felismerte a roncst, mit ő okozott, midőn szerelmet hazudott, mert szerelmet adni nem tudott.

Hogy sivár völját még jobban lássa, belevilágított abba Thildának egy boldogtalan perczen elhagyott eszménye, melyben még vigasztalást sem lelhetett, mert az az eszmény kajánul nevetett, — oh hölgyeim nevéssenek önök is, hogy Viczibald barátunk kopasz fejjel, görnyedt derékkal furdórl-furdóra utazik, hogy podegráját gyógyítsa.

Hölgyeim, kérem ne szeressenek világfít!

gedett a csábnak, a mely vigalomra, tánczra ingerelt.

Nem mondhatjuk, hogy nagyobb volt a kedv, mint az előző este, mert akkor az előző est rovására állitanánk valótlanságot, de hogy mit sem engedett az előbbinek, tagadhatlan. A társaság igaz már kisebb volt — de talán a kisebb kör, mint rendesen szokta, fesztelenebb tette a mulatságot, ha ugyan a szombat estinél fesztelenebbet képzelünk lehet.

Ott láttuk a tea-estélyen: Hámos László főispánt nejével, Bornemisza László alispánt nejével, Kubinyi Géza orszgyülési képviselőt nejével, Marton Jánost nejével, Szentmiklóssy Istvánt nejével, gróf Almássy Arthurt nejével, Szeredinszky Sándort nejével, Ledniczky Pétert nejével, Máriássy Barnát nejével, Diószeghy Zsigmondot nejével, Ragályi Gézát nejével, Szentiványi Gézát nejével, Máriássy Lászlót nejével. Biharyné, Szentiványi Margit, Kubinyi Szeréna, Izsépi Ida, Fay Margit, Fay Lenke, Török Éva, Bihary Lujza, Bihary Ida, Gundelfingen Márta, Szelezky Jolán kisasszonyokat. Draskóczy László, Máriássy Gyula, Gussman Max Mária, Peschina Miksa, Ragályi István, Szabó Nándor, Edvy István, Fay László, Szelezky Zoltán, Szelezky Árpád, Bornemisza Elemér, Török Gyula, Madarassy Zoltán, Felely Ferencz, Einsiedler hadnagy, Einsiedler kapitány, Lorencz kapitány, Szeles Odön urakat.

Polgári körbál reggelén.

Leng a zászló a légben, két hét óta hirdette a polgári olvasóköriek ma esteli bálját.

Mi ebben a zászlóban a polgári testvérisülés, a társadalmi béke s békés együtt-munkálkodás győzelmét és diadalt ünnepeltük s ünnepeljük ma is.

Nincs szebb, nincs magasabb a polgár nevével; arra a névre igényt tartunk mindnyájan.

Polgárok vagyunk mindnyájan s a polgárok nem fogják félreismerni egymást se a mai estén, se az estét következő időkben, hanem harcolni fognak vállvetve a haza, a társadalom, a közjó, a város üdvén, mert lesz egy tér, hol a különböző elemek, a központfutó s központi erők mindig találkozni fognak, s ez a polgár nevéhez fűződő őszinte törekvés és munka.

Fel tehát! Ünnepeljük ez eszmét ma, ünnepeljük ennek győzelmét a polgári olvasóköri ma esteli báljain!

HIREK.

— **A gömörmegei ifjusági bála** nagyban folynak a készülődések. A farsang utolsó bálja méltó koronáját fogja képezni a megelőző igazán impozáns módon sikerült báloknak. A gömörmegei ifjusági bálók eddig sem engedtek hasonló mulatságoknak semmit. Az övé volt az elsőség mindig fényben, pompában és sikerben — s a mint a jelek mutatják, a mostani felül akarja mulni az eddigieket is. És mi bátran jósolhatjuk, hogy február 11-ikét a gömörmegei ifjusági bálját nagyon sokan, nagyon sokáig felejteni nem fogják.

— **Alapítvány.** Balogh Béla volt putnoki lelkész, kinek nemes életét nemrégiben oltotta ki a halál, végrendeletében 20 hold földet és 400 frt készpénzt hagyott a putnoki ev. ref. egyház javára, melynek életében oly nemeslelkűen szolgált. Végrendelet értelmében az egész hagyaték gyümölcse mindaddig tőkésítendő, míg az az 50 ezer frtot eléri, hogy akkor ennek kamatai a lelkész fizetését képezzék. A putnoki református egyház áldotta életében szeretett lelkészét, de áldani fogja halálában is azt, ki egyházának szolgálni még poraiban sem feledkezett meg.

— **Gyászhir.** Vármegyénk alispánjának nejét nagy gyász érte. Mult hó 29-én elvesztette a szerető édes anyját. Lesújtó a csapás, melyet szeretteink sirja felett érzünk, de sokszorosan nehezebb elviselni azt a fájdalmat, melylyel egy édes anya hidegült teteme facsarja a szívet. A boldogult megyénk egyik legrégebb elterjedt családjának volt méltó tagja. A legőszintébb részvételt osztozunk a fájdalomban, mely e csapás következtében közéletünk oly kitűnőségét érte s kívánjuk, nyerjen vigasztalást ama jótékonyságban, melyet már eddig is rég feljegyzett az élet könyvébe az élet angyala; a bánatot pedig törölje le arcáról: a megnyugvás és béke szelid szelleme. A család a következő gyászjelentést adta ki: „Bornemisza Lászlóné szü-

lotett Szontagh Irén férjével, Szontagh Aladár és Szontagh Melani; Marton Jánosné született Bornemisza Anna férjével és Elza leányával; Lehoczky Jenő nejével; Lehoczky Dezső családjával; Lehoczky Tihamér; özv. Rokfalussy Manóné szül. Szontagh Ottilia; özv. Sebők Istvánné szül. Szontagh Petronella családjával — a nagyszámú összes rokonság nevében is mély fájdalomtól bánatos szívvel jelentik forrón szeretett legjobbjuknak, napának, nagyanyja, dédanya, testvér, nagynéne, illetve sógoröjüknék és a leggyöngédebb rokonnak özv. **Zabari Szontagh Gyulané** született Királylehotai Lehoczky Florentina asszonynak folyó január hó 20-án esteli 7¹/₂ órákor, életének 65-ik évében váratlanul történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei február hó 1-én délután 2 órákor az ag. evang. egyház szertartásai szerint a csetneki sírkertben fognak örök nyugalomra helyeztetni. Kelt Csetneken, 1893. január hó 30-án. Áldás és béke lengjen drága porai felett!

— **Halálozás.** Kovács József jánosi-i körjegyző hosszas szenvedés után mult hó 29-én elhunyt Jánosiban. Egy szorgalmas hivatalnok, a jegyzői-kar érdemeiben megöregedett tagja mult ki, az ő puritán egyszerűségével.

— **Szerencsés vadász.** Hámos Aladár dusai földbirtokos egy szép példány szürke keselyűt lőtt a dusai határban s azt a helybeli főgymnásium muzeumának ajándékozta. A keselyű vidékünkön egyáltalán nem tartózkodik, ez is bizonyosan igen nagy utat tett meg addig, míg a hólepte zordon hegyvidékekről ide ért, hogy itt a szerencsés vadász fegyvere elé kerüljön.

— **A rozsnói asztalos és szabó ifjuság** jan. hó 29-én a Proschinger-féle szálloda új disztermében táncmulatságot rendezett, melyen igen szép számú közönség vett részt s a multság kiválóan kirivradt tartott.

— **Mult hó 28-án** hetivásár alkalmával Medek Sándor rozsnói rőfös-kereskedő üzletébe beállított egy cseléd-leány egy czédulával, melyen terno minták voltak kérve. Magát Polacsek Béla cselédjének állítva, a kereskedő ismerve a házat készséggel kiszolgáltattott két vég ternet, mivel a cseléd eltávozott. Azonban a kereskedőnek kételye támadt, mivel a cselédet még nem ismerte, tanulóját utána küldötte. A cseléd észrevette, hogy a tanuló követi, mikor a házhoz közeledtek egyszerre visszafordult s azon ürügy alatt, hogy néki még kiflit is hagytak hozni s elfelejtette, vissza szaladt a piacra, a tanuló várta a kezében tartott két vég ternoval, s midőn megunt a várakozást beállított az illető asszonyhoz a mintákkal, s akkor sült ki, hogy a cseléd nem is oda való s az asszony nem kért semmit, a tanuló utána iramodott, de a cseléd úgy eltűnt, hogy maig sem találják.

— **Wagner Lajos** kemenczei lakost gróf Andrassy Manó volt vadászát, mivel 25 drb. sertését elhajtó tolvaj-banda közül kettőt lelőtt, a megmaradt 4 betyár megfogta s darabokra vagdalta.

— **Répszky Károly** k.-h.-várallyai kerülő, fiával Kuna János ottani lakost f. hó 29-én egy puskával egy leütötték, hogy az ma d. e. meghalt. A tettes az esetet ekkép adja elő: Vasárnap este atyjával Répszky Károlylyal Paesáról, hol a vadászaton volt s megításozott jöttek haza K.-H.-Várallyára, a falu végén két k.-h.-várallyai legény megtámadta s azok közül Kuna nevű öt mellbe lökte, atyját pedig arczul ütötte, erre ő nála volt puskával fejbe ütötte, minek következtében az decz. 31-én d. e. meghalt. A tettes Répszky Károly önmaga jelentkezett s elzárattott. A hullaboncolást Bajkór Tamás vizsgáló bíró eszközölte.

— **Táncmulatság.** Vasárnap, azaz február 5-én a rozsnói fiataiság a Proschinger-féle szálloda új disztermében táncmulatságot rendez.

— **Halálozás.** Nagy Lajos orosházi polg. isk. igazgatót, lapunk munkatársát súlyos csapás érte. Alig hagyta el sajtó-gömöri p. tanári állát, alig foglalta el új hivatalát: imádozott nejét ragadta el tőle a végzet. Mindazok, kik ismerték a kedves ifjú nőt megrendülve hallották a leverő hirt, s részvétellel vették körül a koporsót, mely annyi reményiséget, oly sok boldogságot zárt el érczfedelével. A temetés Putnokon, f. hó 1-jén ment végbe nagyszámú rokonok és barátok könyező sokaságától kísérve. A család a következő gyászjelentést adta ki: Nagy Lajos mint férj, Kerekes István és neje Trajtlér Matild mint szülők, Teréz gyermekeivel, Jenő és Laczika mint testvérek, mely fájdalommal és keserű szívvel jelentik — a legjobbjuk és leghűségesebb feleségnek, a példás és hálás gyermeknek, az odaadó és ritka gondos testvérnek: „**Nagy Lajosné szül.** Kovács Irának életének 23-ik, a legboldogabb házasság 7-ik évében hosszabb betegeskedés és a halotti szertések átátos felvétele után Orosházán, 1893-ik év január hó 26-án délután fél 6 órákor történt

gyászos kinszenvedését. A megholdogult hült tetemei f. hó 27-én délután 3 órákor fognak a rom. kath. szertartás szerint beállítatni és nste gömörmegei Putnokra szállítatni. Orosházán, 1893. január 26-án. A hü feleség, a hálás gyermek és a szerető testvér drága poraik legyen a fölg könnyű és álmai békések! szintén osztozunk a vesztett férj bánatában. — enyhítse fájdalmát az igaz részvét, — mely csatlakozó szíveinkben el!

— **Megőrült állomásfőnök.** A nyustya-likéri vasútállomás főnöke, Kelemen János, hivatalos dolgainak rendetlen végzése által már régebben gyanura szolgáltatott okot, minélfogva a mult hó 27-én egy vasuti revisor küldetett Nyustyára a végből, hogy az állomás könyveit és számadásait vizsgálja meg. Kelemen ekkor magához vette 38 000 frtnyi pénzkészletét, azzal eltűnt. A táviratilag elrendelt hivatalos nyomozat folytán Kelemen Jolsván találták meg a csendörök. Az állomásfőnök egy kocsmában borozgatott, s a csendörök kérdéseire adott feleleteiből, valamint egész viselkedéséből nyilvánvaló lett, hogy a szerencsétlen ember megtévedő volt. Megtalálták nála a vasuti állomás egész pénzkészletét, mit két napon át magával czipelt. A csendörök Nyustyára kísérték vissza, s jelenleg a helybeli kir. törvényszéknél van vizsgálati fogságban. A szerencsétlen ember iránt általános a részvét.

— **Nyilvános számadás.** A felügyelő és munkás személyzet olvasó-egylete saját könyvtára javára, január hó 28-án táncvigalmat rendezett, melynek összes bevétele volt 79 frt 20 kr. kiadás pedig 57 frt 87 kr. maéadt tiszta jövedelem 21 frt 33 kr. Felülfizettek: Heib János 2 frt. Érdeky Fde, 1 frt 20 kr. Dr. Seiler Károly 1 frt, Rösch Frigyes 1 frt, a rendezőség. Likéren, 1893. január 30-án.

— **Bucsuszó.** Mindazon jó barátaim és ismerőseim, kiktől személyesen el nem bucsuzhattam, fogadják ez uton szives istenhozzádat.

Rimaszombat, 1893. február 4-én.

Hermann Aradi Andor.

Nyilvános számadás

a „Gömörmegei díjnostegélyező egyesület“ által folyó évi február hó 1-én rendezett hangverseny jövedelméről.

Bevétel:

Belépti díjakból	289 frt 10 kr.
Felülfizetésekből	85 „ 25 „
A Rakottay Danó által ajándékozott torta kisorsolá- sából	13 „ 90 „
Vegyesekből	6 „ 50 „
Utólagosan beküldött ösz- szegkek	13 „ — „

Összesen: 407 „ 75 „

Kiadás összesen: 182 „ 35 „

Tiszta jövedelem: 225 „ 40 „

Felülfizettek: Institőrisz Endre 3 frt 40 krt Beliczky Victor, Hámos László 3—3 frtot; dr. Cziner Miksa 2 frt 60 krt; 2 frtot: Lukács Géza, Máriássy László, Szomor Kálmán, Fay Barnabás, ifj. Badiny Gyula, Stech Kálmán, Draskóczy László, Kubinyi Géza, Schulhof Pál; 160 krajczárt: Ragályi Géza; 1 frt 40 krt: dr. Hányi Gyöző, Abonyi Pál, Kubinyi Imre, Lengyel Samu; 1 frtot; dr. Rárósy Gyula, Rónay Gyula, Kishonthy Gyula, Dapsy József, Vilkoukal Henrik, Heksch Jakab, Löfkovics Lipót, Jurasko Jakab, Percz Samu, Sárkány Imréné, Szentmiklóssy Angusza, „Gömör“ szerkesztősége, Rábely Miklós, Kishonthy József, Rásztóczy Pál, Blau Vilmos; 80 krt: N. N.; 60 krt: Lichtner Bernátné, N. N., N. N., Koreny Pál, Péter József, Hübéri Sándor, Gasko János, Reisz József, N. N., Szentmiklóssy Gyula, Steiner Bernát, N. N., Csillag Mór, Gazda Pál, Polyák Pál, Szabó Károly, Chebovics József, Szakall Vincze, Lörinczy György, Braun Zsigmond, Varga Lajos, Terhes Pál, N. N., N. N.; Kosiner Vilmosné 50 krt; 40 krt: Gregor Imre, Eszényi Gyula, Oswald Frigyes, Csech István, Engel Vilmos, N. N., Csech István, Madarász Pál, N. N., Baksay József, Török János, Török József, Rosenauer József, N. N., N. N., Török Gyula, Institőrisz Andor, Szabó Samu, Hertsko Bertalan, Szabó József. Koch József; Blumenthal Samu 30 krt; 20 krt: N. N., Remyenyik Lajos, Eckstein Fiesko, N. N., Bodor István, N. N., Szűcs Imre, N. N., Popper József, Kövér István, Engel Adolf, N. N., Dávid Árpád, Erdélyi János Jakubovics N.; Sziogyártó Gyula 15 krt; 10 krt: Kubik Ferencz, Simon János, N. N., összesen 85 frt 25 kr.

Utólagosan küldöttek: Török Bálint 5 frt, Farkas Zoltán, 2 frt, Szontagh Károly, Benyó Lajos, ifj. Róth Lajos, Kubinyi Bertalan, Ethey Frigyes, Benyó Béla 1—1 frtot.

Rimaszombat, 1893. február hó 3-án.

Lányi Lajos, pénztárnok.

Árverési hirdetményi kivonat.

A rimaszombati kir. törvényszék mint te-lekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Laucsek Dániel és Szécsi Paula végrehajtónak Brá-dnyán Mihály végrehajtást szenvedő elleni 307 frt 21 kr. tökekövetelés iránti végrehajtási ügyé-ben a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Fűrész községben fekvő, a fűrési 24-ik sztkjvben foglalt Brádnán Mihály nevében álló A. 1—11, 14., 15., hrszám és 56. számú házra 1084 frtban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1893. évi február hó 9-ik napján délelőtti 10 órakor Fűrész községben a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át, vagyis 108 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről ki-állított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatan, 1892 évi december hó 2. napján.

A rimaszombati kir. törvényszék, mint te-lekkönyvi hatóság.

Aldorffer, kir. tvszéki bíró.

6932/892. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A rimaszombati kir. törvényszék mint te-lekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a tiszóczi kölcsönössegélyző szövetkezet végrehajtónak Va-lent János Zelina fűrési lakos végrehajtást szen-vedő elleni 110 frt tökekövetelés és járuléka-i iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. tvényszék területén levő Fűrész községben fekvő, a fűrési 113. sztkjvben foglalt 424., 466., 602., 651., 655., 657., 821., 826., 890., 1138. hrsz. Va-lent János kétharmad (2/3) jármékára 525 frt, a fűrési 188. sztkjvben foglalt Valent János ne-vén álló 111., 112. hrsz. és 113. számú házra 171 frt, a fűrési 138-ik sztkjvben foglalt közös úrb. erdő s legelőről B. 304. alatti Valent János illetőségére az árverést 45 frtban ezennel meg-állapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi fe-bruar hó 27-ik napján délelőtti 10 órakor Fűrész községben a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át, vagyis a fűrési 113. sztkvi ingat. 52 frt 50 kr., a fűrési 188. sztkvi ingatlanokra 17 frt 10 kr., a fűrési 138. sztkvi birtokra 4 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal szá-mított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a ki-küldött kezébe letenni, avagy az 1881-ik LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bi-róságnál előleges elhelyezéséről kiállított sza-bályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatan, 1892. évi december hó 2. napján.

A rimaszombati kir. törvényszék, mint te-lekkönyvi hatóság.

Aldorffer, kir. tvszéki bíró.

Hirdetmény.

Néhai Máriássy Kálmán örökösei tulajdonát képező rudnai erdőben 150 hold cserhántásra alkalmas első osztályu tölgyerdő kéрге

C S E R

eladó.

Értekezhetni H á m o s Lászlóné-val Berzétén, Gömörmegyében.

BÁLI- és FARSANGI CZIKKEK**LÖFKOVICS LIPÓT****ÁRUHÁZÁBAN RIMASZOMBAT.**

A nagyérdemű közönségnek ajánlom igen dúsán felszerelt raktáromat, a küszöbön levő **farsangi idényre**.

Báli belépőket brokátból, báli be-lépőket Plüschből, báli belépőket kassanból, báli schwed kesztyűket minden színben, báli selyem kesztyű-ket minden színben, báli glage kesztyűket minden hosszúságban, báli fej-díszeket minden színben, báli le-gyezőkben óriási nagy raktár, leg-őcsöböttől a legfinomabbig.

Hajékek, diszes hajrafok.

báli czipők minden facon és minden lehető kivitelben, fehér atlasz, vagy fe-hér bőrből, aranypor czipők.

Férfi báli ingekben

igen nagy raktár, n. m redős- vagy imzett-inge k legujabb férfi gal-lérok, legujabb divatu férfi man-chettek, legujabb báli férfi esok-rok, nagy választék férfi salon-czi-pőkben, legdivatosabb illatok illat-szerekben, legujabb férfi báli kesztyűk, legdivatosabb férfi clackok.

Kérem a nagyérdemű közönséget, hogy mielőtt e czikkekből bevásár-lásait eszközölné, a raktáramon levő báliárúkról előbb meggyőződést szerezzen, hogy oly dusan és izlésesen vagyok-e felszerelve, hogy a legkényesebb izlést is teljesen kielégíthetem.

Teljes tisztelettel

Lövkovics Lipót.

Reisz József

női- és férfi-divatáru raktára

RIMASZOMBATBAN.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy raktáramat a

farsangi idényre

mindenféle báli czikkekkal felszereltem, ugymint: Crepek Voile de len és Mouslin, Atlas Satin különféle színben, továbbá mindenféle bli belépők, legyezők legujabb kivitelben, virág garnitúrák, fejdíszek virágokból összeállítva.

Ujdonságok fejdíszekben, Sarf-féle briliant Diademok, diszhajtúk, brochok és karpereczek.

Továbbá nagy választékban ujdonságok valódi francia modell után: bluzok, Jabok minden színben és kivitelben. K e z t y ü k, báli z s e b k e n d ő k, selyem és battistból.

Továbbá figyelmeztetem a n. é. közönséget, hogy

MINDEN TÉLI ÁRUT

saját áron alól az idő előhaladottsága miatt beszerezhetik. A n. é. közönség becses pártfogását kikérve, maradtam

teljes tisztelettel

REISZ JÓZSEF.

Jelmez-estély.

Mult számunkban, mely a jelmez-estély ajjelen, még a szünóra előtt megjelent, nagy v másokban vázoltuk azt a pompás képet, melyet a páratlan mulatság nyújtott, adtuk a jelen voltak teljes névsorát a mulatság kezdete után két órával.

Jelezve voltak a jelmezek is, de mindezt másfél hasáb keretében nem tartjuk teljesnek.

Annak a brillans képnek, melyet a különféle jelmez-esoportok adtak, keretét mindenestre a meglepően csinosan, sőt elegansan diszitett nagyterem képezte.

A falak a függönyök és szőnyegektől jóformán el voltak takarva, s az esti világításban sokféle színeikkel a keleties fény és pompa teljén mutaták.

Abba a keretbe varázsolta egy sikerült gondolat egy nagy vidék szépeit.

És vajjon honnan pattant ki a teremő első szikra?

Tanuja voltam, midőn kipattant, csillogva egy szellemes főből, melyet Bornemisza Lászlóné urnő hord. A szikrát vele együtt Kern Adolfné, Molnár Józsefné, Raisz Marikovszky Emma, Marton Jánosné, Beliczky Victoriné s az egyesület jegyzője siettek lánggá fujni, mely csakhamar megperzselte az egész választmányt, s 1892. november 25-én nagy lelkesedéssel mondatott ki a nagy határozat, a f. évi január 28-iki jelmez-estély megtartásáról.

Ezentul Bornemisza Lászlóné urnő salonja volt a vezérkar főhadiszállása, honnan a mulatság összes előzményei intézve lettek.

És a vezérkar munkája kitünő volt, ezt bebizonyította fényesen a jelmez-estély, mely vármegyénk előkelőségeit s intelligentiáját eddig páratlan számban egyesítette.

9 óra után a terem már megvolt telve teljesen. Kévéssel utána érkezett Bornemisza Lászlóné, az egyesület elnöke, mint háziasszony, Szeless Ödön egyesületi jegyző karján.

Előtte vitte Török Gyula a rendezőség gyönyörű szép rózsás kaméliás csokrát, a rendezőség sorfialat képezett, a zenekar a Rákoczy hatalmas akkordjait játszotta, mindenki ajkán pedig ott lebegett a szó: éljen a derék elnökne!

Az elnökne egy sok izléssel diszitett tribünön foglalt helyet, körötte a legszebb, a legelőkelőbb hölgyközönség, melyből fejedelmi alakjával kiemelkedett Hámos Lászlóné ő méltósága, gyönyörű sárga selyem-ruhában a la Széchy Mária, fején káprázatos csillogó gyémánt diademmal; még a ruhán diszoló rózsák kelyheiből is gyémántok csillogtak ki.

Az elnökne tribünjétől balra volt a szivar-czukorka, narancs, limonadé, jobbra pedig a pezsgő-áruhá.

Itt buzgólkodtak különösen: Máriaassy Barnáné, Marton Jánosné, Terhes Pálné, Kern Adolfné, Molnár Józsefné, Sárkány Imréné.

S míg a tribün körül a társalgás folyt, a jelmezek bizarr csoportokban tartották sétájukat.

Itt feltűnt az elmúlt századok divatjának szépsége: láttuk Szentmiklóssy Istvánét gratiós rococoban, Marton Jánosné, mint marquiset a Lajosok korából, rózsaszín derékban fehér virágos színes átszővéssel s egy kedvesen félrekapott könnyed kalapban, a francia chichet képviselte még Szeredinszky Sándorné, egy XIV-ik századbeli pásztorleányt jelképezve. Gr. Almassy Arthurné az antik világot idézte fel fehér khitonban, bitoros átvétővel és bár éjjel volt, a nap mégis felkelt Gedeon Jánosné személyében s hogy megtudjuk, hogy ma mind a négy világtájról az öröm és boldogság van hivatta sugározni, ott voltak a világtáj mutatók is, Dobozy Dánielné (Tisza-Kesziből) s Forster Zsófi, a ruhájukon különösen kivált négy oldal szalag, egy-egy jellemző képpel, valamelyik világtájból.

Ha a világtájak során szétnéztünk, láttuk északvidékét, a jégcsapokat: Szelezky Jolán, melyek azonban nem fagyasztottak, hanem olvasztottak, láttuk az északról jövő hólepet, Kalniczky Gézanét, a délről jövő szellőt, Kubinyi Jolánt, a repdeső lepkét, Bárdossy Etelkát és Izsepy Ildát, a hirt hozó postagalambot, Soós Irént, a délvidék tüzeit, mely lángra lobbant, Ledniczky Péternét.

És a hol hölgyek vannak, ott virágok bizonyára vannak, mert ők virágok mindnyájan, de voltak kiváltságos személyesítők is: Mihálik Margit, Szeniványi Margit és Alitisz Anna mint margarita virágok, Fáy Lenke és Komjáthy Gizi vadrózsák. Marton Anna netelejtés.

A különféle nemzeti viseleteket képviselték: a három szép skót leány, egy szőke, egy brünett és egy fekete; bátran szépség-versenyt lehetett volna köztük tartani s mindegyik elnyerte volna a díjat: a szőke, kék schottisch-

ban: Gundelfingen Márta, a brünett sötét vörös schottischban Fáy Margit és a fekete drapp-schottischban Rásky Erzsi.

Mindegyik fején egy kék sipkácska volt, fehér tollal.

Hispaniát Kubinyi Szeréna sok gratiával és chikkel, míg Rásky Gizi sok kevésséggel hozza magával, a spanyol elevenséget, mint spanyol utcai táncosné, két rövid ruhában, bokáig csörgők, kezében tamburin, valóban pompásan nézett ki.

Italiát Szentmiklóssy Kálmáné képviselte, mint nápolyi rarasrusnő, Glósz Vilma itt is kimutatta, hogy igazi honleány, csinos magyar nemzeti ruhát viselt.

Svédországot: Etheý Aranka, a melette fekvő Norvégiát Benyó Anna képviselte.

Tirolt Veress Klárka, szinte szerettünk volna egy kis tirolit dalt hallani.

A mindezen országokat beutazó matrőzt is láttuk: Kern Jolánt s mindenütt ott termő eleven kis vadász: Stolcz Birikét. Az előbbivel szinte vágytunk csolnakba ülni, s az utóbbival vadászni, csak hogy persze nem a szarvas esett volna el, hanem jó magunk.

Török Évi nagyon bájos és szép s ép azért veszélyes csempészne volt.

Az egész társaságnak volt egy elragadó ellentéte is, a sugár méltóságteljes fejedelmne: Bihar Margit s a kedves, apró kis bebé, Seyferdt Antalné anyai gyermekded szépséggel, hogy a családias teljes volt.

A hol bebé van, ott a kis cicza sem hiányoztatik: Lubik Anna (Rozsnyóról) birta a kedves jelmezt.

Fehér selyem-ruhája telve volt cicza-féjekkel.

Kár, hogy e fényes csoportot azonnal le nem festette a bájos festőné Benyó Aranka.

Férfijelmezt csak kettőt láttunk: az egyik Török Gyula volt rococo jelmezben. Harisnya térdudrág, fekete bársony kabát, fehér mellény, paróka. Nagyon elegans volt.

Festői volt Bornemisza Elemér bosnyák ruhában, kék-sárga színekben.

Hogy maga a mulatság mennyi animoval folyt, azt már közöltük, csak azt említjük még meg, hogy reggel 7 órakor oszlott szét a szép társaság, a milyent egyúvé hozni nem sikerült még eddig tán soha.

A társaságban különösen kitűnt a fesztelen kedélyesség, s hogy nem volt tapasztalható semmi különválás, vagy olyan momentum, mely erre még csak ürügyet is adhatott volna.

A szeretetreméltó elnökne mindenütt ott volt, hol ott lenni kellett.

Az idő repült is, mint szárnyakon. S mindenki meglepettve sajnálkozva mondatott, már reggel 7 óra van?

S most, midőn csak a kellemes emlék marad fent, midőn az eredményt a jótékonyság részére egybegyűjtött fillérek is hirdetik, jobban tán, mint bármiféle ékesszólás, akkor felkiáltunk lelkesen, le a kalappal az érdem előtt, hódoljunk a hölgyek előtt, komoly érdamekert!

Bornemisza Lászlónéval egybe lesz örökre fűzve a jelmez-estély emléke, s hirdetni fogja azok fíradhatatlanságát is, kik mint Kern Adolfné a kivitelnél oly sokat tett, Molnár Józsefné, Raisz Marikovszky Emma, Terhes Pálné, Beliczky Viktoriné, Marton Jánosné.

A férfiak, kik közreműködtek, csak a hölgyek iránti kötelességüket tették.

Sok elismerés illeti Engel Adolf helybeli kereskedőt is, ki a terem diszitására egész boltját rendelkezésre bocsátotta s tette ezt teljesen ingyen, a jótékony célra való tekintettel. Olyan figyelem ez, a milyennel ritkán lehet találkozni. Marikovszky Géza balogi hercegi számtartó egy kocsi tát ajándékozott a fűtésre s Lövkovics Lipót 2 nagy legyezőt kölcsönzött. Fogadják a nyilvánosság elismerését. A mulatságot követő nap eseményeiről s a 29-iki estélyről a fölapon emlékezünk meg.

Prológ.)

Ne mondjátok korcs az Arpad népe!
Ne mondjátok, — rendületlen áll;
Mint a szikla fenn a bércek ormán:
A viharral ma is szembe száll;
Zendüljön csak még egyszer a nóta...
Egy félvilág regét mondhat róla!

Szent eszmékért ma is lángra gyulad,
Lángra lobban minden érzete;
Mint a napfény az alkonyi tájat
Ideálját fényfelvonja be,
Hány tetteről szóljak a magyarnak
Mit nevezni nem lehetne naznak?!

*) Szavalt a szerző a „gömörmezei dijnoksegélyző egylet“ f. évi február 1-én tartott hangversenyén.

A csatáknak pusztító tüzeben
Győzelmet csodálta félvilág.
Magyar ajkról elröppent magyar szó
Teremtő az akadémiát.
Elbeszéljem, hogy a dicsők szobra
Büszkén mért tekint le a magyarra!?

Nem beszélem... nincs most erre szükség;
Nagy volt, nagy lesz mindig a magyar!
Mégváltja azt, ha vére árán is —
Azt a jót, mit jó lelke akar.
Nyitottan áll a szíve, erszénye,
Mindkettőnek jó szó a vezére!

Fel tehát, fel! a jelennek percét
Lepkeként ne hagyjuk szállni el;
A dicső mult ragyogó emléken
Dobbanjon meg minden hü kebel!
Azt úgy az, mi erre szólit minket,
Lelkesülés csak szent ügyet illet.

Imát küldök az egek Urához,
Hogy megértük ezt a nagy napot,
Mely szent ügyért fellelkesült szívvel
Áldozni e helyre elhozott.
Nagy nap ez, nagy! kisugárzó fénye
Hajnalt fest egy szebb jövő egére!...

Nem oly rég volt, — alig egy félve —
Virult a völgy, zöldült a berek;
Mint a fecske fészket rakni készült
Egy kicsiny, de lelkesült sereg.
Fészket rakni boldogabb jövőnek,
Mihez a lét szála fűződnék.

Melyre léptek, tisztult szív verése
Jelölte ki a merész utat
S mint az őrtűz a sötét vadonra:
Hintett arra fényt az öntudat.
A reménység ez a gondos dajka
Vezette el a kikötő partra.

Itt a jótékonyság Istennője
Oltárt emelt, melyhez a követ
Általatos, a ti jóságtokból
Horta össze a szent kegyelet.
Áll az oltár, van áldozó papja:
Itt látom mind koszoruba fonva!

Üdvözlésre készen áll a szívem:
Üdvözöllek szívből titeket
Kik a jóban előmenetelre
Segítétek azt az egyeletet:
Azt, a melynek egy a vágya: élni;
Küzdve bár, de küzdve is segélni.

Üdvözöllek a haza nevében,
Mert ki jót tesz, az hazát szeret;
Mert ki áldoz, egy a vágya annak:
Boldogítani hont és nemzetet.
Adja Isten szívetek jósága,
Fényt derítsen a magyar hazára!

Mihályi Lajos.

Lukács Géza beszéde

Stelkovich István sirja felett.

Mult számunkból térszűke miatt kimaradt az a szép beszéd, melyet Lukács Géza vmegyei tbeli főjegyző mondatott Stelkovich István sirja felett jan. 26-án. Az elhunyt iránti kegyeletnek akarunk kifejezést adni, midőn e beszédet alant közöljük:

Nehéz a feladat, midőn szeretteinkről, mint voltak kell megemlékeznünk, nehezebb midőn az elhunyt a közbecsülés nimbusával van övezve és sajtó, a mikor őszinte jó akarót, igaz barátot kell utolsó Isten hozzádall végső utján elkísérni! S ha mégis — bár sajtó kebelével szót emelek — akkor midőn a néma fájdalom jobban beszél az ékes szónál s ha ajkaim nem elég erősek a reánk mért veszteség méltó ecsetelésére, tulajdonittassék az emberi gyarlóságnak, mely gyakran vállalkozik eréjét meghaladó feladatok teljesítésére is.

A ködös ősz hozta az első hirt Stelkovich Istvánnak, Gömörvármegye főlevéltárnokának súlyos megbetegüléséről. Nem akartuk, nem szerettük hinni, mert hát ki szívünkhoz van növe, annak örök életet óhajtánánk biztosítani! Mondatott a biztosító szózat a hir ellenkezőjéről; de sorsunk felsőbb intészeje másként határozott s ime ma a változhatatlan előtt állunk, Stelkovich István nincs többé!

Minden pálya dicső, ha belőle hazára derül fény, mondja a költő s hogy mindenki, ki hivatását hiven betölti, a közbecsülésre érdemes, szívünk és lelkünk legbensőbb szentélyébe vétett igazság! És az elköltözött ezen erényekkel s következményeivel ékeskedett.

Kora ifjúságában a haza veszélyezett érdekeiért karddal kezében sikra szállni nem késett. Majd a nagy idők lezajlása után polgári pályára szánta életét, tisztí működését ezen vár-

megye kebelében, mint szerény állású tisztviselő kezdte meg; s midőn megismertette képességeit és megbízhatóságának fényes bizonyítékait nyújtá, várnagygyá alkalmaztatott, később pedig tisztí karunknak egyik főhivatalnokává, levéltárnokká avattatott. Hivatását pontosan, legjobb képessége és tudománya szerint buzgón, lelkiismeretesen vezette, tisztársainak hű barátja, készséges támogatója, azoknak, kiket barátságára méltott lelkes híve, politikai nézeteknek pedig tántoríthatlan bajnoka vala. S ha vannak, kik elvi ellentétes állást foglaltak el vele, a tisztakezűség, a lelkiismeretes buzgalom és becsületes eljárás ezen valóban követésre véltó képviselője előtt kétségtelen, hogy meghajolnak.

Nem pusztá formáság tehát a koszoru, mit a tisztikar a gyászrautalra helyezett, nem üres szó e bucsuszó; az igaz szeretet és a becsülés helyezte azt a zord koporsóra, nyitotta meg ez ajkát a bucsuszóra.

Stelkovicz István meghalt, neve azonban él, él kebelünkben, emléket szívünkben hordozzuk!

Mének szétosztása.

Már mult számunkban is volt alkalmunk jelezni, hogy a szabaddi méntelep osztályparancsnoksága alá tartozó mének szétosztása Gömör-, Nógrád-, Borsod-, Hont- és Zolyom megyék területére f. hó 25-én ment végbe.

Szétosztatot 25 állomásra összesen 116 darab mén, nem számítva 8 darab bér-mént.

A bizottság tagjai voltak: a ministerium részéről gróf Szapáry Péter minisiteri osztálytanácsos, Fadallah el Hadad Mihály őrnagy a debreczeni méntelep parancsnoka; továbbá a vármegyei lótenyésztési bizottságok elnökei és pedig: Gömörből Farkas Ábrahám, Borsodból Melezer Gyula alispán, Nógrádból gróf Degenfeld Lajos főispán, Hontból Nagy Sándor földbirtokos, Zolyomból Leustach Lajos földbirtokos. Jelen volt azonkívül szép számú földbirtokos közönség. A szétosztás következőképen vétetett foganatba megyénk területén:

Ajnskőre Mirandola angol telivér Kisbér öccse után Mis Tigristól, díja 5 frt; azután Pluto lipiczai mén, apja Pluto II., anyja Fávorny, díja 2 frt.

Alsó-Bátkára: Magister angol telivér, apja Hastings, anyja Masquerade, díja 8 frt; továbbá Jussuf arabs telivér, apja Jussuf, anyja Bagdady, díja 2 frt, végre Szabolcs, apja is, anyja is Furioso nevé volt, díja 3 frt.

Felédre Csicsó angol telivér, apja Cognac, anyja Pillango, 8 frt, továbbá Jarif, arabs félvér, apja Jarif, anyja Mehmed Ali, díja 3 frt, végre Bars, vásárolt mén, apja Entreprise, anyja gróf Hunyadi tenyésztése, díja 3 frt.

Jolsvára: Neapolitav lipiczai mén, apja Neapolitav, anyja Conversav, díja 2 frt, a második mén még hiányzik.

Pelsücre: Jussuf, anyja Schagya, 2 frt, továbbá Kardosrét, vásárolt mén, apja Gidran, anyja Nonius után, díja 2 frt.

Rimaszécsre: Jussuf, anyja Schagya, díja 2 frt, továbbá Bois Russel, apja Bois Russel angol telivér, anyja Nonius, díja 4 frt, Nyitra vásárolt mén, apja Masbeth, anyja Schagya, Croupier angol telivér, apja The Roke, anyja Sronblesseue, díja 6 frt.

Rimaszombatra: Mehmed Ali arabs félvér, apja Mehmed Ali, anyja Schagya, díja 3 frt, továbbá Gillzon XXXIII, apja s anyja Gidron, díja 4 frt, Hymavat, apja Czimer, anyja Honey angol telivér, díja 10 frt, Kalandor angol félvér, apja Kalandor, anyja Nordsstern, díja 6 frt, Jussuf arabs félvér, apja Jussuf arabs telivér, anyja Abuzess, díja 2 frt, Jarif arabs félvér, apja Jarif, anyja Siglavy, díja 3 frt. Kengyel Gidran, apja Kengyel, angol telivér, anyja Gidran Esocet, díja 6 frt, Czimer Gidron, apja Czimer angol telivér, anyja Gidron, díja 5 frt.

Tornallyára: Teugelics arabs félvér, apja El-Delemi, anyja Gidran után, díja 3 frt, Sonderbar angol telivér, apja Kemény, anyja Sonya, díja 5 frt, Kalandor, angol félvér, apja Kalandor, angol telivér, anyja Noodstern lound, Idenko, apja Cound Idenko angol telivér, anyja Esocet, díja 4 frt, Nonius, díja 3 frt, Furo, vásárolt mén, apja Furioso, anyja gróf Zichy ménéséből, díja 3 frt, Faublas angol telivér, apja Vernenil, anyja Parabel gya 10 frt.

A kiosztással egyidejűleg megemlítjük, hogy rendszeren a földbirtokosok a vidékről nagyobb számban voltak megjelenni, s ilyenkor fogataikat bemutatni. Az idén a rossz idő miatt a fogatok csak szerény számban jelentek meg.

Altalános feltűnést keltett azonban Farkas Ábrahám bizarr tarka ötös fogata, mely-

nél feltűnt a Farkas Zoltán ur által kiesztelt igen praktikus és rendkívüli eszéyes s pontos befolyási rendszer.

A szétosztást a Rózsán kedélyes ebéd és vacsora követte.

Közbirtokossági gyűlés Csetneken.

Január hó 24 és 25-én tartott a Csetnek városi és Csetnek vidéki közbirtokosság gyűlése.

A régi Pálnapi számlatató közgyűlések napjai fényes betűkkel vannak feljegyezve, nemcsak Csetnek város évkönyvében, de Gömör-megye régi nagybirtokosainak emlékében is. A hatalmas vagyon felett rendelkező közbirtokosságnak nagyszámu uri tagjai centralizálódtak e napokon. Csetnek akkor volt fénykorában. Pálnapi báljain összesereglett Gömör-megye uri rendje. Az egész héten tartó bálak tették híressé a gömöri eszardást, a gentri pedig ily alkalommal mutatta meg, hogy hogy mulat a magyar nemes, ha kedve és pénze van.

Csetnek város maga is meg volt rakva nemesi családokkal, hol az öröklött jókedv és vendég szeretet versenyeztek egymással. Csetnek élete össze volt forrva a közbirtokossággal. Együtt voltak fényben, s együtt homályosodott fényük. A közbirtokossági vagyonának csak romjai maradtak, Csetnek városában pedig csak az ódon kuriák emlékeztetik az embert az egykori szép időkre.

Január 24-én Csetnek város közbirtokossági igazgatója Kirinyi B. számolt be.

Felosztatot 5128 frt 26 kr.

Ugyanezen alkalommal a közbirtokosság többsége elhatározta, hogy a csetnek-völgyi vasut létesítése érdekében 3000 frt erejéig törzsrésztvételt vásárol.

A kisebbség ezen határozat ellen óvást emelt, egyrésztől azért, mert ezen nagyfontosságú tárgy a közbirtokosság tagjaival személynként gyűlés előtt közölve nem volt s így a gyűlés nem volt illetékes határozni, másrészt pedig azért, mert közbirtokossági vagyon általa felett csak egyhangú határozattal lehet intézkedni. Ezen jogi szempontból is érdekes dolognak kimenetelére elébe nagy érdeklődéssel néztek, úgy a vasut által érdekeltek, mint az ősi jogaiból nem engedő kisebbség. A kisebbség elkeseredését még növeli az, hogy a sérelmes határozat megfélebezésére nem találnak forumot e hazában.

Január 25-én Bobnigg Emil közb. igazgató számolt be, e szerint:

Geczefalán felosztatot semmi, Restérben felosztatot 80 frt, Rekenye-Ujfaluban felosztatot semmi, Kuntaploczán felosztatot 169 frt 92 kr., Fekete-Lehotán felosztatot 327 frt 60 kr.

Sebők Pál igazgatása alatt álló felső-sajói közbirtokosságnak fel nem osztott jövedelme 358 frt 61 kr. volt.

Az igazgatóknak eddigi működésükért köszönet, további hivataloskodásukhoz bizalom fejeztetett ki.

Ugy a közgyűlés előestéjén, mint a gyűlés közbeeső estén szomorú egyhangúság ült Csetnek városán. Nem volt zene, nem volt tánc, nem volt vígság, nem volt egy csendet törő kurjantás sem. Este 8 órakor már aludt a város. A komor tekintetű kuriák behunyt szemmel ültek a nagy hóban, csendes nyugodalmat nyújtva a bennük szendergő Pál uraknak.

A régebben egész héten tartó közb. gyűlés 25-én délben véget ért. A közgyűlés pedig kevés osztalékkal s komoly ábrázattal elszlott. Csetnek város pedig tovább álmodik régi dicsőségéről.

Vigabban ébredjen fel a jövő Pálnapra!

Törvénykezés.

A szerelem sötét verem... Hajdan a bállok tartották a legalkalmasabb helyeknek, hol a szerelem bájos kis istenkéje elszórván aranyos hegyes kis nyilait, a talált sziveket a házasság boldog kikötőjébe vezérelte. Minket, a tizenkilencedik század utolsó tizedének ugynevezett „fin de siècle“ gyermekeit, nem tudnak többé extasisba hozni a tánc hevében kipirult rózsás arcok, az alabástromnál vakitobb fehérségű pihető keblek, mindig valami excentrikus kell a mi fásult idegeinkre, reagálni tudjon. Így szorítja háttérbe a bállok jogosultságát mindjobban a furdózás, mert ezt a divat egy parancsolja. S azt hiszem a szép asszony is inkább dazogna szeretett férjére, ha a jövő nyáron valami „non putarem“ folytán lemaradna a megszokott kedves Tátrafüred vadregényes, kanyargós sétányairól, mintha esetleg a mult heti jelmez-estélyről kellett volna távolmaradnia. Mert manapság bálolni „kell“, furdózni „muszáj“. A szerelem pedig éppen olyan mint természetünk, mivel ég-

szem egyéni tulajdonság s azért inkább a „muszáj“-nak enged, de hogy a bálolás se a taljon egészen meddő, fen marad számára az ismeretségekötés, hogy azután a furdózás alatt a háborítatlan magányban megérielődjék az édes szerelem.

Virág Zsófia a tavalyi farsangon, urnői bálolása alatt megismerkedett urnői udvarlója egyikének inasával. Zsófia kedves szobaciczus volt, nem csodálom, hogy a különben deli legény, becsületes néven Orljak Pál szintén szemet vetett rá. Azonban ő fátum, a farsang elmúltával mindketten más-más otthonba kerültek. Valni kellett.

Elkövetkezett a szép nyár. Zsófia megyének egy világhírű furdójának igazgatójánál nyert alkalmazást s egy napon azon örvendetes hírre ébredt, hogy az ő kedves Pálja, szive bálványa szintén azon falu valamelyik gazdájánál fogadott szolgálatot. Így egyáltalán semmi sem állott útjában annak, hogy a farsang folyamán kötött ismeretség a furdó árnyékos útjain szerelemmé ne fejlődjék, a mi annál is könnyebben ment, mert megtudta Zsófia az ő Páljáról, hogy tavaszkor az assentation huszárnak vált be, akkor pedig ellent állni lehetetlen, mert azt tudja minden hölgy, hogy az uniformis ellenállhatatlan. Zsófia tudta azt, hogy a szerelemesnek meg van engedve, hogy néha egy kis meglepetéseket csináljanak egymásnak, azért gondolta, hogy a pinczében elhelyezett különféle jó borok és pezsgő igen alkalmas lesz meglepetések készítésére s így egy pár butella Palikának a torkán lejárogata, sőt egy alkalommal a pince kulesot is imádojtja kezei közt fejeztette a nagy szerelmi mámor közepette, mit Pál urfi másra nem magyarázhatott, mint arra, hogy „entre frei“ a pinczébe. A furdó igazgató urnak egy napon vendégei érkeztek, Zsófia el lévén foglalva, maga ment le a pinczébe s akkor látja a nagy pusztítást, mit a szerelem vitt véghez. A csendőség is tudomást szerzett a dologról s azonnal házkutatáshoz fogott s a Pál ur házában talált pezsgős üveg nyakáról nagyon biztosra vette, hogy neki is része van a borok elvitelében. A tovább folytatott vizsgálat az egész szerelmi kalandot napfényre juttatta, de a szerelem mellett a büntető törvénykönyv bizonyos szakaszaiban meghatározott cselekményeket is, mire a nevezett könyv azt mondja, habár a gazda meg is bocsájt az elkövetőknek, hivatalból üldözendők és megbüntetendők. Így jutott Orljak Pál is f. hó 26-án a törvényszék elé, a hol a szerelmi vallomásokról ugyan említés sem tétetett, hanem helyette a megívott boroska elvételének módjai állapították meg, mihez képest azután Orljak Pál 7 havi börtön büntetésre marasztaltatott.

Csarnok.

LÁNGOLT MÁR...*)

Lángolt már a szívem
Hő szerelmi lángtól
S gondoltam, hogy hiven
Majd örökké lángol.

De csak borzongás volt
S kihült szívem lángja.
Az élet lángot olt
S kialudt a fákllya.

Azt sem tudtam már én,
Van-e nekem szívem?
Meghalt már a remény,
Hogy szeressem hiven.

S im, hogy meglátalak,
Fellobbant a fákllya,
S éget, miként a nap
Perzselő sugárja.

Juhász László.

*) Szerzőnek „December“ című most megjelent verskötetéből.

Eladó.

A Ferenczi-utca 3-ik száma alatt levő udvar örök áron

ELADÓ,

esetleg bérbe kiadó.

Értekezhetni lehet a tulajdonosnóval u. o.

Stirban Erzsébet.